

Els rosats flamencs, una de les aus que es poden observar i un dels símbols del Parc Natural del Delta de l'Ebre. FOTO: JOAN REVILLAS

Baix Ebre i Montsià

El Parc Natural del Delta compleix 40 anys amb el gran repte de la regressió

Reivindiquen a la Generalitat la redacció del seu Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge

MARINA PALLÁS CATURLA
DELTA DE L'EBRE

Aquest mes d'agost el Parc Natural del Delta de l'Ebre compleix 40 anys. Ho fa sent un referent a tot el país i renovant, per quarta vegada consecutiva, el reconeixement de la Carta Europea de Turisme sostenible. També, però, amb el repte de futur de la regressió i subsidència (enfonsament) que pateix el Delta i la tasca pendent de disposar, per fi, del Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge.

Els orígens del Parc daten de la mobilització popular que es va fer a Deltebre el 26 de juny de 1983 en contra d'unes dessecacions que s'havien fet al Canal Vell i pel perill que això comportava per a la bassa de dessecar-se i convertir-se en arrossars. La mobilització i l'ocupació pacífica del Canal Vell pels ciutadans de Deltebre va sorprendre l'opinió

pública de l'època, ja que no era habitual que un poble es mobilitzés per la conservació dels seus espais naturals. En aquell moment encara no hi havia la consciència actual sobre la conservació dels ecosistemes ni tampoc sobre l'atractiu turístic que podien tenir els espais naturals ben conservats.

«El normal per l'època era anar conquerint la natura. A poc a poc, la pagesia per supervivència, per treballar la terra, anava agafant perímetre fent desaparèixer el Canal Vell. Ara trobem normal preservar un espai natural, però fa 40 anys no ho era», explica el president de la Junta Reitora del Parc Natural del Delta de l'Ebre, Dani Forcadell.

39 dies després de la mobilització i com a conseqüència d'un seguit d'intenses negociacions entre l'Ajuntament de Deltebre i la Generalitat, el 4 d'agost de 1983 es va publicar el Decret del Parc

Natural del Delta de l'Ebre, que en primera instància només protegia els espais naturals del marge esquerre del riu: la bassa de les Olles, la punta i badia del Fangar, el Canal Vell, el Garxal, i també l'illa de Sant Antoni i l'illa de Buda. Dos anys més tard el decret es va fer extensiu al marge dret, afegint a la protecció l'Aufacada, la Platjola, la Tancada, l'Encanyissada i la punta de la Banyia.

El Delta de l'Ebre, amb els seus 320 quilòmetres quadrats de superfície, constitueix l'hàbitat aquàtic més extens de les terres catalanes i representa un enclavament de vital importància dins les zones humides de la Mediterrània. Al maig del 2013 les Terres de l'Ebre van ser declarades Reserva de la Biosfera per la UNESCO. En tots aquests anys el Parc Natural del Delta de l'Ebre s'ha convertit en referent i ha renovat, per quarta vegada conse-

cutiva, el reconeixement en la Carta Europea de Turisme sostenible per al període 2022- 2026, que atorga la Federació Europarc.

Durant el 2022 van haver 42.446 visitants atesos als centres d'informació del Parc i s'estima que el parc va rebre un total de 396.318 visitants. En el marc del programa d'Educació Ambiental del Parc van portar-se a terme 391 activitats adreçades a diferents col·lectius amb un total de 4.692 participants el 2022. El cens d'aus efectuat aquell hivern va sumar més de 317.425 ocells, i els flamencs també van assolir una xifra històrica, amb 6.470 exemplars.

«Quan algú vol fer una activitat al delta de l'Ebre ara ha de passar un informe preceptiu del Parc Natural que aplica la llei per tal de preservar la natura però perquè hi haja també el desenvolupament humà. El parc està molt humanitzat, de forma que